

ГОД. XII.

НОЕМВРИЙ, 1934

КНИЖКА 2.

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ
ЗА ЮНОШИ И МЛАДЕЖИ

Никифоръ п. Филиповъ
(*Falco Peregrinus*)

Обечка

Въ споменъ на покойната ми дъщеря Емилия.

Дъдо ми по майка, дъдо Иванъ Бучковъ, бѣ имотенъ човѣкъ и голѣмъ скотовѣдецъ. Въ кошаритѣ му на Валога имаше много говеда, а още по-вече овци и кози. Имаше и други голѣми ското-вѣдци въ нашето село, но никой нѣмаше говеда като неговите. Крава за млѣко и разплодъ ли трѣбуваше нѣкому, купуваше отъ дѣда. Красиви и едри юнци за волове вземаха отъ дѣда дори и тия, които сами имаха говеда.

Всѣка пролѣтъ на Благовецъ той бележеше по ушитѣ агнетата и яретата, а на едногодишнитѣ телци поставяше бодлита за отбиване и жигосваше съ нагрѣвена дѣмга по сапитѣ. Това имъ бѣ удостовѣрението, че сѫ на дѣда Ивана.

Отишълъ нѣкой една сутринь и му обадилъ, че съмъ се явилъ на Божия свѣтъ.

Първото внуче!

Вдигналъ той ржка, изракналь съ пръсти, подскочилъ една педа отъ земята и се провикналь:

— И-ху-ху! Игрохорецъ се родилъ. Па разсукаль кесията и далъ едно рупче¹⁾ бакшишъ, а на

¹⁾ 10 пари (5 стотинки).